

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 14. oktobar 2022. godine
Ref.br.:RK 2056/22

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI81/22

Podnosilac

Mursel Gashi

Zahtev za ocenu ustavnosti rešenja AC-I-21-0855, Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju od 27. januara 2022. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosioci zahteva

1. Zahtev je podneo Mursel Gashi iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva). Podnosioca zahteva zastupa Visar Vehapi, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje [AC-I-21-0855], Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće PKVS) od 27. januara 2022. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja Žalbenog veća PKVS kojim se navodno, podnosiocu zahteva povređuju prava i slobode garantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 46 [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6. (Pravo na pravično suđenje), članom 1 Protokola 1 (Zaštita imovine) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP), kao i članovima 8 i 17 Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka], i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 7. juna 2022. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 8. jula 2022. godine, predsednica Suda je odlukom [br. GJR. KI81/22] imenovala sudiju Safeta Hoxha za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Rmzije Istrefi Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
7. Dana 22. juna 2022. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva, ujedno je trazoi, da sudu dostavi ovlašćenje o zastupanju podnosioca zahteva. Istog dana, Sud je jednu kopiju zahteva poslata Žalbenom veću PKVS.
8. Dana 12. jula 2022. godine, zastupnik podnosioca zahteva je dostavio sudu ovlašćenje o zastupanju podnosioca.
9. Dana 8. septembra 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Na samom početku pregleda činjenica, Sud podseća da podnosilac zahteva sudu podnosi zahtev po drugi put. Prvi zahtev, podnosilac je podneo 17. jula 2019. godine, i njega je Sud registrovao sa oznakom KI120/19. U zahtevu KI120/19, podnosilac zahteva je osporavao ustavnost rešenja [AC-I-17-0568] Žalbenog veća PKVS od 14. marta 2019. godine. U tom zahtevu, Sud je utvrdio povredu člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a, zbog nedostatka obrazložene sudske odluke. Konkretnije, Sud je proglasio ništavom tačku V izreke rešenja [AC-I-17-0568] Žalbenog veća PKVS od 14. marta 2019. godine, čime je to rešenje vratio na ponovo preispitivanje Žalbenom veću PKVS, isključivo u pogledu preispitivanja tačke V izreke pomenutog rešenja.

11. Upravo, ovaj drugi zahtev KI 81/22, koji je podnosilac zahteva podneo sudu je proizašao kao rezultat ponovljenog postupka koji je sprovelo Žalbeno veće PKVS, preispitivajući smernice suda iz presude KI 120/19.
12. Imajući to u vidu, a i radi jasnijeg pregleda i razumevanja zahteva KI 81/22, Sud će u nastavku ovog rešenja takođe predstaviti i činjenice prethodnog zahteva KI 120/19, u kome je on već odlučio presudom.

Pregled činjenica iz zahteva KI120/19

13. Dana 23.jula 1971. godine, podnosilac zahteva je zaključio pismeni kupoprodajni ugovor sa vlasnikom-prodavcem L.N. iz Matičana, o kupovini četiri (4) parcela, koje su bile označene kao:
Parcela Br. 2/257/28, mesto zvano „Gavrilova Njiva“ 5 klase, površine od 1.56.00 ha,
Parcela Br. 2/257/37, mesto zvano „Vasina Njiva“ 5 klase, površine od 1.05.00 ha,
Parcela Br. 2/257/40, mesto zvano „Slanište“ 5 klase, površine od 0.41.00 ha,
Parcela Br. 2/257/43, mesto zvano „Slanište“ 5 klase, površine od 1.03.00 ha. Sve parcele su bile evidentirne prema posedovnoj listi br. 45, Katastarska zona Matičane.
14. Po navodima podnosioca zahteva, posle 1999 godina, došlo je do promene načina označavanja i evidentiranja parcela u Kosovskom katastarskom sistemu, i da su shodno tome predmetne porcele dobile oznake br.588/1, br.598, br. 601 i br.604.
15. Istovremeno, u Opštinskom sudu u Prištini, porodica S., je pokrenula parnični postupak protiv Društvenog preduzeća KBI-Kosova-Export iz Kosova Polja. Porodica S je u tom tužbenom zahtevu tražila da im Društveno preduzeće KBI-Kosova Export, dodelo dve parcele kao vid kompenzacije za njihove dve parcele koje nisu mogle da im se vrate jer su već dodeljenje trećim licima.
16. Dana 20. februara 2007. godine, Opštinski sud u Prištini je usvojio tužbeni zahtev porodice S., kao osnovan i doneo je rešenje C.br. 645/04. Tim rešenjem Opštinski sud je porodici S, dodelio katastarsku parcelu br. 588, i katastarsku parcelu br. 598 porodici S., kao vid kompenzacije za njihove dve parcele. U međuvremenu rešenje [C.br. 645/04] Opštinskog suda je postalo pravosnažno, te su parcele br.588 i br.598 evidentirane u katastru kao imovina porodice S.
17. Dana 26. februara 2007. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbeni zahtev Opštinskom sudu u Prištini u kome je tražio potvrđivanje imovinskog prava nad predmetnim parcelama. U tužbenom zahtevu podnosilac zahteva je naveo činjenicu *“da je on kao novi vlasnik stupio u posed imovine danom kupovine, ali da nije uspeo da je registruje u Katastarskoj Direkciji u Prištini na svoje ime, zbog političkih okolnosti koje su bile u tom vremenskom periodu”*.
18. Dana 2. marta 2007. godine, podnosilac zahteva je podneo predlog Opštinskom sudu u Prištini u kome je tražio da sud uvedu privremene mere nad katastarskim parcelama br.588/1, br.598, br. 601 i br.604 , kako bi se onemogućilo otuđenje ili pravno opterećenje predmetnih parcela.
19. Dana 16. aprila 2007. godine, Opštinski sud je doneo rešenje [E.br. 317/07], kojim je uveo meru bezbednosti nad katastarskim parcelama br.588/1, br.598, br. 601 i br.604. Tim rešenjem, sud je odredio zabranu opterećenja, postavljanja hipoteke kao i prodaju predmetnih parcela, naglašavajući da ova mera važi do završetka parničnog postupka pred Opštinskim sudom [C. Br. 414/07].

Postupak pred Osnovnim sudom povodom tužbenog zahteva podnosioca radi potvrđivanje imovinskog prava nad predmetnim parcelama

20. Na osnovu spisa predmeta, a po Rešenju Opštinskog suda u Prištini (predmet C. Br. 414/07) tokom jula 2007. godine, veštak geodezijske struke A.A., je dao svoj zaključak i pismeno mišljenje u vezi sa utvrđivanjem vlasništva podnosioca zahteva. Veštak geodezijske struke A.A., je naglasio u svom zaključku da na osnovu validne dokumentacije kojom raspolaže Direkcija za Katastar i Geodeziju u Prištini, za Zonu Matičane „za katastarske parcele br. 588/1 plan i skica 3/43, mesto zvano „Gavrilove njive“ po kulturi njiva 5. klase sa $S=01.56.45$ ha, nakon toga katastarska parcela br. 598 plan i skica 3/17, na mestu zvanom „Vasina njiva“ po kulturi njiva 5. klase u površini od $S=01.04.98$ ha, katastarska parcela br. 601, plan i skica 4/11, mesto zvano „Slanište“ po kulturi njiva 5. klase u $S=01.30.70$ ha, ruralno zemljište, vrsta vlasništva „društveno“, registrovana su na: PIK „Kosova Export“ sa sedištem u Kosovom Polju i to na osnovu aerosnimanja iz 1972. godine, koje je stupilo na snagu 1980. godine. Pre nego što je ovo merenje stupilo na snagu, u katastarskoj zoni Matičane bio je na snazi katastarski opis, gde nisu bili dostupni detaljni planovi i skice, i u isto vreme su i površine parcela bile računate na približan način [...]
- Veštak A.A. je, pozivajući se na stare brojeve katastarskih parcela (vidi brojeve u paragrafu 13 iznad), naglasio da: *“teško je tačno utvrditi da li su baš ove parcele predmet ovog slučaja, ali postoje neki karakteristični elementi koji se slažu sa aerosnimanjem”*.
21. Dana 17. septembra 2010. godine, Opštinski sud u Prištini je održao sednicu po tužbenom zahtevu podnosioca zahteva u vezi sa potvrđivanjem imovinskog prava nad imovinom koja je bila predmet kupoprodajnog ugovora iz 1971 godine. Raspravnoj sednici prisustvovao je i predstavnik Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP), koji je osporio nadležnost Osnovnog suda da se bavi predmetnom imovinom, pošto se ona vodi kao društvena imovina te se kao takva nalazi pod njenom upravom.
22. Dana 29. decembra 2010. godine, Osnovni sud je doneo rešenje [C.br. 414/07] kojim se proglasio nenadležnim sudom u predmetnom postupku, dok je podnosioca zahteva uputio na Posebnu komoru Vrhovnog suda Kosova kao nadležnog suda da se bavi pitanjima koji se tiču Kosovske Agencija za Privatizaciju.

Postupak pred Posebnom komorom Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju povodom tužbenog zahteva podnosioca radi potvrđivanje imovinskog prava nad predmetnim parcelama.

23. Dana 4. marta 2011. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu pred Posebnom Komorom Vrhovnog Suda Kosova, tražeći potvrđivanje vlasništva nad: **I.** Katastarskom parcelom br. 588/1, mesto zvano „Gavrilove njive“ po kulturi njiva 5. klase u površini od 1.56.45 ha; **II.** Katastarskom parcelom br. 598, na mestu zvanom „Vasina njiva“ po kulturi njiva 5. klase u površini od 1.04.98 ha; **III** Katastarskom parcelom br. 601, mesto zvano „Slanište“ po kulturi njiva 5. klase u površini od 0.41.66 ha; kao i **IV.** Katastarskom parcelom br. 604, na mestu zvanom „Slanište“ po kulturi njiva 5. klase u površini od 1.30.70 ha, registrovane po posedovnom listu br. 389, Katastarska Zona Matičane. Podnosilac zahteva je u svojoj tužbi naglasio da je kupoprodajnu cenu platio u prisustvu dva svedoka, i od tada je on bio u posedu i koristio je nepokretnu imovinu bez ikakvih smetnji. Naglasio je da nije mogao da izvrši prenos zbog visokog poreza koji je bio u to vreme, i tvrdi da je ova nepokretna imovina bez zakonskog osnova registrovana na ime PIK „Kosova export“

24. Dana 17. novembra 2011. godine, Posebna komora Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: PKVS), donela je rešenje [SCC-11-0085], o nastavku sudskog postupka. Shodno tome PKVS je prosledila tužbeni zahtev podnosioca, KAP-u kao tuženoj strani, dajući joj rok od 30 dana da odgovori na tužbu.
25. Dana 12. decembra 2011. godine, KAP je poslala svoj odgovor na tužbu podnosioca zahteva, u kojoj je negirala imovinska prava podnosioca nad predmetnim parcelama, tvrdeći između ostalog *„da takav ugovor nije legalizovan u sudu te da samim tim nu ispunjava zakonske uslove i zbog toga se ne može prihvatiti kao dokaz“*. KAP je u svom dopisu takođe naglasila da *„bez obzira na okolnosti kako je tužena postala vlasnik, bilo i bez pravnog osnova, KAP podržava odbranu iste pozivajući se na pravne odredbe iz člana 268 Zakona o Udruženom Radu, gde se izričito navodi da ukoliko je neporektna imovina prošla u društveno vlasništvo bez pravnog osnova, povraćaj iste semože tražiti u roku od 5 godina, počev od dana saznanja, ali najkasnije u roku od 10 godina.“* KAP je takođe izjavila da se nad društvenim vlasništvom vlasništvo ne može steći na osnovu postulata održaja.
26. Dana 9. januara 2013. godine, sudija Specijalizovanog veća posebne komore Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Specijalizovano veće PKVS), doneo je nalog [SCC-11-0085], kojim je odgovor tužene KAP, od 12. decembra 2011. godine, prosledio podnosiocu zahteva, dajući mu vremeski rok od 15 dana da na njih odgovori.
27. Dana 24. januara 2013. godine, podnosilac zahteva je poslao odgovor Specijalizovanom veću PKVS, navodeći iste argumente koje je naveo u tužbenom zahtevu.
28. Dana 5. decembra 2014. godine, podnosilac zahteva je podneo PKVS novi precizirani tužbeni zahtev u kome je naveo da je *„Na osnovu presude P.br. 645/04, od 20.02.2007. godine, njemu oduzete dve katastarske parcele i date Srbima (porodici S) kao nadoknada, i to parcela br. 588/1, mesto zvano „Gavrilova njiva“, sa kulturom njive, 5. klasa, površine 1.56.45 ha, i parcela br. 598, mesto zvano „Vasina njiva“ sa kulturom njive, 5. klasa, površine 1.04.98 ha, što znači da je tužilac oštećen ukupnom površinom od 2.61.43 ha zbog neznanja bivšeg Opštinskog suda u Prištini, koji je sa zakašnjenjem doneo rešenje o meri bezbednosti i sada zbog odugovlačenja postupka u ovoj stvari od strane PKVSK-a“*.
29. Shodno tome podnosilac u preciziranom tužbenom zahtevu traži od Specijalizovanog veća PKVS da:
- i) *„Prihvati tužbeni zahtev podnosioca i potvrdi da je isti vlasnik katastarskih parcela br. 601, mesto zvano „Njelmesina“, kultura njive, 5. klasa, površine 0.41.66 ha i br. 604, mesto zvano „Njelmesina, kultura njive, 5. klasa, površine 1.03.70 ha, koje su evidentirane u posedovnom listu br. 398, KZ Matičane.*
 - ii) *Da se presudom obaveže tužena PIK „Kosova Export“ iz Kosova Polja, da podnosiocu na ime nadoknade katastarskih parcela: br. 588/1, mesto zvano „Gavrilova njiva“, sa kulturom njive, 5. klasa, površine 1.56.45 ha, br. 598, mesto zvano „Vasina njiva“ sa kulturom njive, 5. klasa, površine 1.04.98 ha, ukupne površine od 2.61.43 ha, koje su protivzakonito presudom Opštinskog suda u Prištini, P.br. 645/04, od 20.02.2007. godine, date trećim licima, da mu se da nadoknada dole navedenim parcelama:*

Br. 523, plan 3, skica 7, u mestu zvanom „Urtina“, kultura pašnjak, 3. klasa, površine 0.38.09 ha

Br. 524, plan 3, skica 7, u mestu zvanom „Urtina D. Potok“, kultura njive, 7. klasa, površine 0.62.98 ha

Br. 525, plan 3, skica 7, u mestu zvanom „Urtina D. Potok“, kultura pašnjak, 2. klasa, površine 0.10.03 ha

Br. 526, plan 3, skica 7, u mestu zvanom „Urtina D. Potok“, kultura njive, 6. klasa, površine 0.21.96 ha,

Br. 536, plan 3, skica 7, u mestu zvanom „Urtina Vina Lojze“, kultura pašnjak, 3. klasa, površine 1.06.44 ha,

Br. 552/2, plan 3, skica 9, u mestu zvanom „Urtina Veternik“, kultura njive, 7. klasa, površine 0.57.60 ha, koje se nalaze u katastarskoj zoni Čaglavica, a koje su evidentirane u posedovnom listu br. 222“.

30. Dana 27. jula 2017. godine, Specijalizovano veće PKVS-a je održalo sednicu saslušanja na kojoj je podnosilac zahteva, između ostalog, izjavio da *“[...] mi nismo tražili dobijanje imovinskog prava putem održaja, jer bi za ovo neko drugi trebao da ima vlasništvo, u ovom slučaju PIK [...]. Mi smo hteli da potvrdimo činjenicu da je imovina bila registrovana slučajno na PIK, gde je tužilac kupio ovu imovinu, platio je ugovornu cenu i ima posed nad istom evo nekoliko dekada. Sa druge strane, na istoj toj sednici, naglasio je da u potpunosti osporava tužbu zato što (i) Tuženi PIK “Kosova export” nikada nije stupio u građansko-pravni odnos sa podnosiocem zahteva; (ii) imovina PIK “Kosova export” nije slučajno prenet, a ovo na osnovu zaključaka veštaka A.A., koji su dati u slučaju CNR. 414/07, gde je zaključeno da je imovina još od 1972. Godine registrovana na ime PIK “Kosova export”; i (iii) ugovor podnosioca zahteva nije sklopljen pred Sudom, i samim tim ne može da proizvede pravni efekat*

31. Dana 22. avgusta 2017. godine, Specijalizovano veće PKVS, donelo je presudu [SCC-11-0085], kojom je tužbeni zahtev podnosioca zahteva odbačen kao neosnovan. U obrazloženju presude stoji:

„Tužilac zasniva svoju imovinsku tužbu na jednu kupovinu putem jednog ugovora o kupoprodaji iz 1971. godine. Nesporno je da se ovaj ugovor ne uklapa sa formalnim zahtevima. Tužilac nema nijedan drugi dokaz kojim bi podržao svoj imovinski zahtev. S obzirom da podnosilac zahteva nema drugog osnova na kome bi zasnovao svoj imovinski zahtev nad imovinom, zahtev je neosnovan. Ni u jednom trenutku on nije bio vlasnik dotičnog zemljišta. Prema tome, njegov argument da je tuženi na proizvoljan način registrovan kao vlasnik je u konkretnom slučaju nebitan“.

32. Dana 15. septembra 2017. godine, Podnosilac zahteva je podneo žalbu Žalbenom veću PKVS u kojoj je naveo *“da sud nije uspeo da pravilno utvrdi činjenično stanje, da je on navedenu imovinu koristio bez ometanja od 1971 godine, da je posle 1999 godine shvatio da je imovina u vlasništvu Društvenog preduzeća, te da je 2007. godine on podneo tužbu u Opštinskom sudu u Prištini u kojoj je tražio povratak imovine.”*

33. Dana 2. novembra 2017. godine Žalbeno veće PKVS je donelo presudu [AC-I-17-0568], kojom je;

u tački I, prihvatilo žalbu podnosioca zahteva kao osnovanu,

u tački II, izmenilo presudu Specijalizovanog veća SCC-11-0085, od 22. avgusta 2017. godine,

u tački III, prihvatilo je tužbeni zahtev podnosioca zahteva kao osnovan, i

u tački IV, utvrdilo je da je tužilac vlasnik u vezi sa katastarskim parcelama br. 2/257/28, u mesto zvanom „Gavrilova njiva“, kulture njiva, V. klasa, površine od 1.56,00 ha, br. 2/257/37 u mesto zvanom „Vasina njiva“, kulture njiva, V. klasa, površine od 1.05,00 ha, br. 2/257/40 u mesto zvanom „Slanište“, kulture njiva, V.

klasa, površine od 0.41,00 ha, i br. 2/257/43, u mesto zvano „Slanište“, kulture njiva, V. klasa, površine od 1.03,00 ha, koje su evidentirane u posedovnom listu br. 45, KZ Matićan.

34. U obrazloženju presude [AC-I-17-0568], Žalbeno veće PKVS je navelo,

„Žalbeno veće primećuje da tužilac svoja imovinska prava podržava Ugovorom o kupoprodaji nekretnine zaključen dana 23.07.1971. godine, između njega i fizičkog lica L (Č) N iz Matićana. Ugovor o kupoprodaji se odnosi na osporene parcele. Tuženi se ne suprotstavlja postojanju ovog pismenog ugovora a i ne dovodi u pitanje tvrdnju tužioca da odmah pošto je potpisan ugovor, dotična imovina je uručena njemu i da je on poseduje od tada.

Tačno je da dotični ugovor o kupoprodaji nije potvrđen u nadležnom sudu. Ali ovo nije bio zakonski uslov u vreme njegovog zaključenja. U to vreme, ugovor kupoprodaje u vezi sa osporenim parcelom je bio potpisan i zemljište je dostavljeno tužiocu, neophodan zakonski zahtev, da bi se steklo vlasništvo nad nepokretnom imovinom preko zakonske transakcije, odobreno je Zakonom o transakcijama uključujući zemljišta i zgrada (službeni list SFRJ-a br. 43/65). U vezi sa transakcijama između građana, zakon određuje samo jedan zahtev: Ugovor mora biti u pisanoj formi (Član 9. dotičnog Zakona).

Registracija koja nedostaje transakciji u imovinskom pravu, nije sprečila prenošenje imovinskih prava 1971. godine, jer registracija nije bila sastavni element transakcije imovinskih prava nepokretne imovine, sve dok Zakon o osnovnim imovinskim odnosima (Službeni list SFRJ-a br. 6/80) nije stupio na snagu dana 01 septembra 1980. godine“.

U navedenom slučaju ostaje tuženoj da pruži dovoljno činjenica koje bi pokazale jednu validnu razmenu imovinskih prava [...]. Tužena [...] treba da zna po kojim osnovama je dobila navedeno pravo [...].“

Zahtev podnosioca zahteva za ispravkom presude [AC-I-17-0568] Žalbenog veća PKVS od 2.novembra 2017. godine, i donošenjem dodatne presude

35. Dana 04. decembra 2017. godine, advokat podnosioca zahteva, podneo je podnesak PKVS za ispravkom presude [AC-I-17-0568] Žalbenog veća PKVS od 2.novembra 2017. godine, tražeći,

- a) da se izvrši ispravka presude [AC-I-17-0568] Žalbenog veća PKVS u vezi sa brojem sledećih katastarskih parcela: za katastarsku parcelu br. 2/257/37 mesto zvano „Vasina njiva“, kultura njiva, V. klasa, površine od 1.05.00 ha, zahteva ispravku kao katastarske parcele br. **604**, mesto zvano „Njelmesina“, kulture njiva, površine od 1.03.70 ha, evidentirane po posedovnom listu br. 389. KZ Matićan, dok za katastarsku parcelu br. 2/257/40, mesto zvano „Slanište“, kulture njiva, klasa V., površine od 0.41.00 ha, zahteva ispravku kao katastarska parcela br. **601**, mesto zvano „Njelmesina“, kulture njiva, V. klasa, površine od 0.41.66 ha, evidentirane prema posedovnom listu br. 389. KZ Matićan.
- b) da Žalbeno veće PKVS donese dodatnu presudu, kojom bi se obavezao tuženi, da podnosiocu zahteva, u ime nadoknade katastarskih parcela br. **588/1**, mesto zvano „Gavrlova Njiva, kulture njiva, V. klasa, površine od 1.56.45 ha, i katastarsku parcelu br. **598**, mesto zvano „Vasina njiva“, kulture njiva, V. klasa, površine od 1.04.98 ha, u ukupnoj površini od 2.61.43 ha, koje su presudom Opštinskog suda u Prištini P.br.

645/04 od 20.02.2007. godine, date trećim licima (porodici S), da se daju kao nadoknada, sledeće parcele:

-br. **523**, plan 3, skica 7 u mesto zvanom „Utrina“, kulture pašnjak, 3. klasa, površine od 0.32.09 ha,
-br. **524**, plan 3, skica 7 u mesto zvanom „Utrina D. Potok“, kultura njiva, 7. klasa, površine od 0.62.98 ha,
-br. **525**, plan 3. skica 7 u mesto zvanom „Utrina D. Potok“, kulture pašnjak, 2. klasa, površine od 0.10.03 ha,
-br. **526**, plan 3, skica 7 u mesto zvanom „Utrina D. Potok“, kulture njiva, 6. klasa, površine od 0.21.96 ha,
-br. **536**, plan 3, skica 7 u mesto zvanom „Utrina Vina Lozje“, kulture pašnjak, 3. klasa, površine od 1.06.44 ha,
-br. **552/2**, plan 3, skica 9 u mesto zvanom „Utrina Veternik“, kulture njiva, 7. klasa, površine od 0.57.60 ha, koje se nalaze u Katastarskoj zoni u Čaglavici, koje se evidentiraju u posedovnom listu 222.

36. Dana 13. decembra 2017. godine, Žalbeno veće izdalo nalog Advokatu podnosioca zahteva u kome je zahtevalo, da u roku od pet (5) dana, od dana prijema naloga dostavi sudu katastarska dokumenta uključujući katastarsku istoriju kako bi se utvrdili navodi iznešeni u dostavljenom podnesku od 07. decembra 2017. godine, u vezi sa promenom brojeva predmetnih katastarskih parcela koje su navedena u tački IV Presude Apelacionog Veća [AC-I-17-0568] od datuma 02.novembra 2017. godine.
37. Dana 21.decembra 2017. godine, advokat podnosioca zahteva, podneo je zahtev Opštini Priština – Katastarskoj Upravi, u kome je tražio da mu se izda isprava sa podacima, shodno nalogu PKVS-a od 13.decembra 2017. godine.
38. Dana 26.decembra 2017. godine, advokat podnosioca je dostavio podnesak Žalbenom veću PKVS-a kojim je obavestio da je tražio od Katastarske uprave opštine Priština podatke prema nalogu suda, ali da on nije primio nikakav odgovor.
39. Dana 16.januara 2018. godine, Žalbeno veće PKVS je donelo rešenje [AC-I-17-0568], kojim je podnesak podnosioca zahteva za ispravku i dopunu presude Žalbenog veća PKVSK-a [AC-I-17-0568] od 02.novembra 2017. godine, odbacilo kao neprihvatljiv, navodeći:

„Na osnovu člana 49. Aneksa ZPK-a, ispravke administrativnih grešaka zahtevom stranke se izvrše u roku od 2 nedelje nakon dostave presude. dok na osnovu člana 50. Aneksa ZPK-a, po zahtevu stranke, presuda se dopunjava u roku od 15 dana nakon prijema presude. U konkretnom slučaju presuda Apelacionog veća AC-I-17-0568 od 02.11.2017. godine je primljen od tužioca dana 17.11.2017. godine dok rok za ispravku i dopunu je bio do 04 decembra 2017. godine. Apelaciono veće primećuje da advokat tužioca , podnesak za ispravku i dopunu presude Apelacionog veća je dostavio dana 05 decembra 2017. godine, posledično, jednim danom zakašnjenja...“.

40. Dana 23. januara 2018. godine, Advokat podnosioca zahteva podneo je još jedan podnesak u PKVS-a u kome je zahtevao ukidanje rešenja [AC-I-17-0568] Žalbenog veća PKVS od 16. januara 2018. godine. Istovremeno je zahtevao da se ponovi postupak u vezi za zahtevom od 04.decembra 2017. godine, u vezi sa ispravkom i dopunom presude Žalbenog veća PKVS [AC-I-17-0568] od 02.novembra 2017. godine, jer je njegov podnesak za ispravku i dopunu presude Žalbenog veća je poslata poštom 04.decembra 2017. godine, na osnovu čega se da zaključiti da je podnešen u roku.

41. Sud nalazi da je u periodu od 2.februara 2018 godine, pa do 14. marta 2019. godine, Žalbeno veće PKVS preduzelo veći broj proceduralnih radnji u cilju utvrđivanja i indentifikacije spornih parcela, a sve u cilju donošenja odluke povodom zahteva podnosioca za ispravkom presude AC-I-17-0568 Žalbenog veća PKVS od 2.novembra 2017. godine u vezi sa brojevima katastarskih parcela i pitanja moguće kompenzacije.
42. Dana 02. februara 2018. godine, Žalbeno veće PKVS je izdalo nalog Upravi za katastar u Prištini u kojem se tražilo, da u roku od 5 dana, pošalje sudu istorijat katastarskih parcela 2/25728, 2/257/37, 2/257/40 i 2/257/43, evidentirane po posedovnom listu br. 45, izdate od Uprave za katastar dana 21.jula 1969. godine.
43. Iz spisa predmeta proizilazi, da Uprava za katastar u Prištini nije odgovorila u propisanom roku.
44. Tim povodom 22. februara 2018. godine, Žalbeno veće PKVS je izdalo novi nalog Upravi katastra u Priština, u kojem je tražila da u roku od 5 dana, razjasni sudu, da li je katastarska parcele br. 2/257/43 ista sa parcelom br. 604, i da li je parcela br. 2/257/40 ista sa parcelom br. 604, kako tvrdi tužilac, Takođe i da razjasni na koga se vode katastarske parcele br. 604 i br. 601 u katastarskim registrima.
45. Istog dana, Žalbeno veće PKVS je izdalo nalog KAP-u, u kome je tražilo od KAP-a, da da svoje komentara u vezi sa podneskom podnosioca zahteva od 04.decembra 2017. godine, u vezi sa ispravkom presude Žalbenog veća [AC-I-17-0568] od 02.novembra 2017. godine, kao i u vezi sa podneskom tužioca koji je dostavljenu PKVS-u dana 23.januara 2018. godine, kojom traži ukidanje rešenja Žalbenog veća [AC-I-17-0568] od 16.januara 2018. godine.
46. Dana 02. marta 2018. godine, Katastarska agencija kosova, odgovorila je Žalbenom veću PKVS, u kome je navela, da oni imaju podatke od 1983 godine do 1988. godine, a ne od ranije. Brojevi katastarskih jedinica katastra nisu isti katastarski brojevi koji danas postoje u katastarskom operatu i za verifikaciju i poređenje brojeva treba imati katastarske dokumente do 1983. godine, koje Katastarska agencija kosova ne poseduje. Dalje, Katastarska agencija u odgovoru je navela da je nemoguće da se utvrdi da li se radi o istoj imovini sa brojevima jedinica koja su navedeni u nalog Žalbenog veća PKVS, i da su parcele br. 601/o i 604/o KZ Matičane, u vlasništvu DK PIK „Kosova Export“, D.P.S. Kosovo Export.
47. Istog dana, KAP je dostavila podnesak Žalbenom veću PKVS, tvrdeći da nema elemenata za tehničke ispravke presude AC-I-17-0568 kako tvrdi podnosilac zahteva. Takođe KAP tvrdi da parcele br. 601 i 604, evidentirane u posedovnom listu br. 389 KZ Matičane, nisu ni razmatrane presudom Žalbenog veća. Dalje, KAP je tvrdio da predlog tužioca za donošenje dodatne presude u kojom se obavezuje KAP da nadoknadi katastarske parcele br. 588/1 i 598 sa drugim navedenim katastarskim parcelama, koje je podnosilac naveo u svom podnesku, nije dozvoljen na osnovu ZPK-a. KAP u podnesku takođe navodi da Žalbeno veće PKVS rešenjem [AC-I-17-0568] od 16.januara 2018. godine je odbacio podnesak – predlog podnosioca za ispravkom i dopunom presude, stoga ovo pitanje je odlučeno konačnom odlukom, i smatra se kao presuđeno pitanje.
48. Dana 7. marta 2018. godine, advokat podnosioca zahteva, dostavio je novi podnesak Žalbenom veću PKVS, u kome između ostalog naveo da je angažovao u svojstvu stručnjaka licenciranog geodeta za katastarske geodetske usluge, i da prema njegovoj ekspertizi parcela po opisanom katastru br. 2/257/40 je ista sa katastarskom parcelom po katastru zemljišta parcela br. 601, dok katastarska parcela br. 2/257/43 po opisanom katastru je ista sa katastarskom parcelom po katastru zemljišta br. 604, što znači da se radi o istoj nekretnini.

49. Dalje što se tiče parcela br. 2/257/28 prema opisanom katastru, advokat podnosioca tvrdi da je ona ista sa katastarskom parcelom po katastru zemljišta, parcele br. 588/1, dok parcela po opisanom katastru 2/257/37 je ista sa katastarskom parcelom po katastru zemljišta br. 598. To su parcele koje su date porodici S, i za koje oni traže druge parcele i donošenje nove presude.
50. Dana 29. marta 2018. godine, sudija odgovoran za predmet dostavio je zahtev Ministarstvu Prava Republike Kosovo, koji je upućen Ministarstvu Pravde Republike Srbije, u cilju pružanja relevantnih katastarskih informacija za posedovni list br.45, koji je izdat 21.07.1969. godine, u vezi sa sledećim katastarskim parcelama: parcela br. 2/257/43, u mesto zvanom, „Vasina Njiva“, sa kulturom njiva površine od 1.03.00 ha i parcela br. 2/257/40 u mesto zvanom „Slanište“ sa kulturom njiva površine od 0.41.00 ha, Katastarska zona Matičan.
51. Dana 30. novembra 2018. godine, Republički geodetski zavod Republike Srbije poslao je odgovor Žalbenom veću PKVS-u. U podnesku Geodetski zavod Republike Srbije navodi, da nakon potpunog potraživanja podataka katastarske opštine Matičane, parcele br. 2/257/43 i br. 2/257/40, koje su evidentirane u ime nosioca N. Č. L., a nakon novog merenja parcele nose brojeve 601 i 604 i registrovane su u registarskom listu 389. Pored toga Geodetski zavod Republike Srbije navodi da ogranak arhiva Republike Srbije u Beogradu – Ogranak Prištine, fizičkom pretragom rukom, ni tokom skeniranja i digitalizacije za Kosovo, nije našao ništa od tražene dokumentacije.
52. Dana 20. decembra 2018. godine, Žalbeno veće PKVS-a, je donelo rešenje[AC-I-17-0568], kojim određuje stručnjaka geodezije, Sh.P., iz Prištine da izvrši traženu ekspertizu.
53. Dana 21. decembra 2018. godine, Žalbeno veće PKVS je izdalo nalog za KAP i za podnosioca zahteva, u kojim se traži da daju svoje komentare ako imaju, u vezi sa podneskom Republičkog geodeskog zavoda Republike Srbije.
54. Dana 28. decembra 2018. godine, KAP je dostavio svoj odgovor u kome je naveo, *“da nije jasno zbog kog razloga je dostavljen takav podnesak za pitanje koje je sada već zatvoreno“*.
55. Podnosilac zahteva nije odgovorio na nalog Žalbenog veća PKVS od 21. decembra 2018. godine.
56. Dana 23. januara 2019. godine, KAP je dostavila jos jedan podnesak Žalbenom veću PKVS, u kome od njega zahteva da ne preduzme nijednu proceduralnu radnju u ovom predmetu nakon što je presuda Žalbenog veća AC-I-17-0568 od 02. novembra 2017. godine postala pravosnažna, i ista je dobila formu prosuđene stvari (res judicata).
57. Dana 24. januara 2019. godine, Žalbeno veća PKVS je poslalo podnesak KAP-a od 23.januara 2019. godine, podnosiocu zahteva, dajući mu vremenski rok od 7 dana da na njih odgovori.
58. U zakonskom roku advokat podnosioca zahteva je odgovorio na komentare KAP-a, navodeći da rešenje Žalbenog veća [AC-I-17-0568] od 16. januara 2018. godine, ne može biti *res judicata*, jer se radilo o propustu suda, koje je kao takvo i ukinuto. Što se tiče predmetne imovine, podnosilac navodi da je ona precizirana podneskom tužioca od 5. decembra 2014. godine.

59. Dana 4. marta 2019. godine, stručnjak geodezije određen nalogom Žalbenog veća PKVS-a, dostavio je izveštaj ekspertize geodezije u vezi sa predmetnim parcelama. U ovom izveštaju, stručnjak geodezije zaključuje da je dana 26 januara 2019. godine, bio na terenu.... i da je Prema validnoj dokumentaciji koju poseduje iz Uprave za katastar, osporena parcela br. 601-0 i br. 604.0, evidentiraju se kao društveno vlasništvo PIK „Kosova Export“ sa sedištem u Kosovu Polju i to na osnovu aero snimka 1972. godine, koji je stupio na snagu dana 31.12.1980. godine. [...] ovom izveštaju, se navodi da parcela br. 601-0 je ista sa brojem parcele po opisanom katastrom br. 2/257/40, dok parcela br. 604-0 je ista sa katastarskom parcelom po opisanom katastru br. 2/257/43.
60. Dana 5. marta 2019. godine, Žalbeno veće PKVS je izdalo nalog za podnosioca zahteva i KAP-u, dajući im mogućnost da u roku od 7 dana oni dostave svoje komentare u vezi sa izveštajem ekspertize.
61. Dana 12. marta 2019. godine, advokat tužioca je dostavlja podnesak Žalbenom veću PKVS-u u kome navodi, da nema primedbe u vezi sa ekspertizom stručnjaka geodezije u delu koji je bio predmet ekspertize u vezi sa parcelama br. 601 i br. 604, ali da ima primedbe sa činjenicom da je Žalbeno veće odobrilo u potpunosti tužbeni zahtev podnosioca zahteva, tako da zahtev za ispravku presude ima veze i sa drugim katastarskim parcelama br. 523, br. 524, br. 526 i br. 552/2.
62. Dana 13. marta 2019. godine, KAP je dostavila podnesak Žalbenom veću PKVS-u, navodeći: [...] da bi se identifikovala jedna parcela opisnog katastra i da bi se upoređivala sa brojem parcele u katastru merenja, stručnjak bi trebalo da ima dva elaborata, opisana i merenja (stereo fotogrametrijski aero snimka). KAP u ovom podnesku predlaže sudu da ne uzima kao osnov takvo zaključivanje stručnjaka i predlaže jednu super ekspertizu gde bi se uzeli u obzir primedbe KAP-a i razjašnjenje predmeta u celini.
63. Dana 14. marta 2019. godine, Žalbeno veće PKVS-a je donelo rešenje [AC-I-17-0568] kojim je odlučilo:
- I. Zahtev tužioca od 23. januara 2018. godine o ukidanju rešenja Apelacionog veća [AC-I-17-0568] od 16 januara 2018. godine je osnovan.
 - II. Ukida se rešenje Apelacionog veća [PKVS-a AC-I-17-0568] od 16 januara 2018. godine.
 - III. Odobrava se zahteva tužioca za ispravku presude Apelacionog veća [AC-I-17-0568] od 02.11.2017. godine, u vezi sa brojevima pomenutih parcela u tački IV izreke ove presude.
 - IV. Ispravljaju se u tački IV izreke presude Apelacionog veća [AC-I-17-0568] od 02.11.2017. godine, broj parcela kao što sledi: za katastarsku parcelu 27257/43, tačan broj treba biti br. 604 u mestu zvanom „Njelmesina“ kulturom njiva, klasa V, površine od 1.03.00 ha, evidentirana prema posedovnom listu br. 389 KZ Matičan; dok za parcelu br. 2/257/40, tačan broj mora biti br. 601, u mestu zvanom „Njelmesina“, sa kulturom njiva, klasa V, površine od 0.41.00 ha, evidentirana prema posedovnom listu br. 389 KZ Matičan. Ostali deo tačke IV izreke ostaje nepromenjena.
 - V. Zahtev tužioca podneta u podnesku dostavljena u PKVS-u dana 04 decembra 2017. godine u vezi sa donošenjem dodatne presude i priznanju prava imovine za sledeće parcele: br. 523, u mesto zvanom „Utrina“ površine od 0.32.09 ha, br. 524, u mesto zvanom „Utrina D. Potok“ površine od 0.62.98 ha, br. 525, u mesto zvanom „Utrina D. Potok“ površine od 0.10.03 ha, br. 526, u mesto zvano „Utrina D. Potok“ površine od 0.21.96 ha, br. 536, u mesto zvano „Utrina Vina Lozje“ površine od 1.06.44 ha, br. 552/2 u mesto zvano „Utrina Veternik“ površine od 0.57.60 ha, koje se nalaze u Katastarskoj zoni Čaglavica, evidentirana u posedovnom listu 222, koje tužilac zahteva da mu se daju kao

nadoknada umesto parcela br. 2/257/28, za koje tvrdi da prema katastru na snazi nosi br- 588/1, mesto zvano „Gavrilva Njiva“ površine od 1.56.45 ha, i katastarsku parcelu br- 2/257/37 za koju on tvrdi da prema katastru na snazi nosi br. 598, mesto zvano „Vasina Njiva“ površine od 1.04.98 ha, dobacuje se kao neprihvatljiva.

64. Što se tiče **tačke I, i tačke II** dispozitiva rešenja [AC-I-17-0568], o ukidanju rešenja Žalbenog veća AC-I-17-0568 od 16.januara 2018. godine, Žalbeno veće PKVS je navelo:

„Žalbeno veće PKVS je zaključilo da je tvrdnja podnosioca da je svoj zahtev za ispravku i dopunu presude Žalbenog veća predao dana 04.12.2017. godine, je osnovana, pošto ovu tvrdnju potvrđuje i sa potvrdom o primljenoj pošiljci pošte, koja nosi pečat sa istim datumom. Za više, Apelaciono veće takođe primećuje da tužilac svoj podnesak u ispravku i dopunu presude je poslao preko pošte, pošto u dosijeu je koverat ove pošiljke, u kojoj je pečat pošte koja nosi datum 04.12.2017. godine, i tu činjenicu Žalbeno veće nije primetio kada je doneo rešenje AC-I-17-0568 od 16.01.2018. godine“.

65. Što se tiče **tačke III i IV** dispozitiva rešenja [AC-I-17-0568], o ispravci i dopuni presude Žalbenog veća [AC-I-17-0568] od 02.novembra 2017. godine, u vezi sa brojevima pomenutih parcela, Žalbeno veće PKVS je zaključilo:

„Žalbeno veće PKVS je razmotrio i tvrdnje tužioca data u svom poslednjem podnesku koja je dostavljena PKVS-u dana 12 marta 2019. godine i te tvrdnje nije prihvatio kao osnovane. Apelaciono veće je izvršio ispravku broja parcela 2/257/43 i 2/257/40 koji su bili predmet ugovora kupoprodaje 1971. godine na osnovu koje se osniva presuda Apelacionog veća AC-I-17-0568 od 02.11.2017. godine. Dok za dve druge parcele 2/257/28 i 2/257/37 koje su bili predmet ugovora kupoprodaje 1971. godine, i sam tužilac u svom podnesku za ispravku i dopunu presude koji je dostavljen PKVS-u dana 4 decembra 2017. godine, tvrdio je da na osnovu presude Opštinskog suda u Prištini C.br. 645/04 od 20.02.2007. godine, ove dve parcele su na ime privatnih lica i umesto ovih dve parcele on je tražio nadoknadu sa drugim parcelama, zahtev za dopunu presude od 02.11.2017. godine, na osnovu razloga u nastavku, dobacuje se kao neprihvatljiv.“

66. Što se tiče **tačke V** dispozitiva rešenja [AC-I-17-0568], o zahtevu za donošenje dodatne presude, kojom bi se podnosiocu zahteva dodelile parcele Br. 552/2, Br. 523, Br. 524 Br. 525 Br. 526, Br. 536, kao vid kompenzacije za dve katastarske parcele br. 588/1 i br. 598, koje su po njemu, na nezakonit način uzete od njega presudom Opštinskog suda u Prištini P.br. 645/04 od 20.februara.2007. godine, Žalbeno veće PKVS je zaključilo:

„Žalbeno veće PKVS primećuje da je adresiralo žalbene tvrdnje podnosioca podneta u žalbi od 18. septembra 2017. godine prema presudi Specijalizovanog veća SCC-11-0085 od 22.08.2017. godine, stoga u vezi sa njegovom žalbom sada je dao određena rešenja u izreci presude Apelacionog suda [AC-I-17-0568] od 02.11.2017. godine.

Samim tim, Žalbeno veće procenjuje da nije ostalo neko nerešeno pitanje, stoga ne ceni da ima zakonskih osnova za donošenje dodatne presude da bi se u ovoj fazi postupka rešili zahtevi tužioca za nadoknadu sa drugim parcelama navedenim u podnesku od 4. decembra 2017. godine.

Štaviše, na osnovu člana 10.14 ZPK-a, presude Žalbenog veća su konačne prema kojima nema mogućnost da se podnose vanredne pravne lekove.

Podnesak tužioca od 4 decembra 2017. godine u vezi sa donošenjem dodatne presude, u ovoj fazi postupka se ne može tretirati ni ka zahtev za ponavljanje postupka u smislu člana 232 ZPP-a.

Stoga na osnovu uvih razloga, zahtev tužioca za donošenje dodatne presude i obavezu tužene da tužiocu za izgubljene parcele, nadoknadi sa gore navedenim parcelama, mora da se odbacuje kao neprihvatljiva.“

Postupak pred Ustavnim sudom u vezi sa zahtevom KI 120/19

67. Dana 17.jula 2019.godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev Sudu, koga je Sud registrovao sa oznakom KI 120/19.
68. U zahtevu KI120/19, podnosilac zahteva je naveo, da rešenje [AC-I-17-0568] Žalbenog veća PKVS od 14. marta 2019. godine, povređuje njegova prava i slobode garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 46 [Zaštita imovine] Ustava, kao i članom 6. (Pravo na pravično suđenje), članom 1 Protokola 1 (Zaštita imovine) EKLJP, kao i članovima 8, 14 i 17 Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima.
69. U suštini glavni navod podnosioca zahteva o povredi ustavom zagarantovanih prava se odnosio na povredu člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP. Te navode podnosilac zahteva je objasnio na sledeći način, “[...] rešenje Žalbenog veća PKVS AC-I-17-0568 od 14.marta.2019. godine, sadrži nedostatke koje se tiče obrazloženja koje nije dovoljno izraženo i izrađeno, jer je Žalbeno veće PKVS u tački III izreke rešenja, odlučilo da odobri njegov zahtev za ispravkom presude AC-I-17-0568 Žalbenog veća PKVS od 02.novembra 2017. godine, u vezi sa korigovanjem brojeva katastarskih parcela. Međutim u istoj tački ono je odlučilo da odobri ispravku za samo dve parcele, i to parcele sa brojem 604 i parcele broj 601, dok je drugi deo tačke IV izreke presude od 02.novembra 2017. godine ostavilo nepromenjen. Šta više u tački V izreke rešenja od 14.marta.2019. godine, Žalbeno veće PKVS u potpunosti odbija alternativni zahtev o donošenjem dodatne presude ne-obrazlažujući razlog“.
70. Dana 25.novembra 2021.godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i većinom glasova je preporučilo Sudu da zahtev KI 120/19 proglasi prihvatljivim i da oceni sadržaj zahteva.
71. Istog dana, Sud je doneo presudu povodom zahteva KI 120/19, u kojoj je konstatovalo da „uzimajući u obzir gore navedena zapažanja i postupak u celini, Sud smatra da deo obrazloženja u tački V izreke rešenja AC-I-17-0568 Žalbenog veća PKVS, od 14.marta 2019. godine, po pitanju kompenzacije, kao i deo presude AC-I-17-0568 Žalbenog veća PKVS od 2.novembra 2017. godine, takođe u delu vezanom za pitanje kompenzacije, su doneta uz povredu prava podnosioca zahteva na obrazloženu sudsku odluku, kao sastavni deo prava na pravično i nepristrasno suđenje zagarantovano članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a“. (paragraf 139. Presude KI 120/19).
72. Shodno tome, Sud je utvrdio da, “[...] donošenjem presude AC-I-17-0568 Žalbenog veća PKVS od 2.novembra 2017. godine, kao i rešenja AC-I-17-0568 od 14.marta 2019. godine, Žalbeno veće PKVS nije uspeo da detaljno obrazloži bitne navode podnosioca zahteva koji se direktno odnose na pitanje i ishod postupka po pitanju i) tužbenog zahteva za predmetnu imovinu u celini, već samo delimično, ii) pitanje moguće kompenzacije, kao jednog alternativnog zahteva“. (paragraf 142 Presude KI 120/19).
73. S tim u vezi Sud je zaključio; I. DA PROGLASI zahtev prihvatljivim; II. DA UTVRDI da je došlo do povrede člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i člana

6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima; III. DA PROGLASI ništavom tačku V izreke rešenja AC-I-17-0568 Žalbenog veća PKVS od 14.marta 2019. godine; V. DA VRATI rešenje AC-I-17-0568 Žalbenog veća PKVS od 14.marta 2019. godine na preispitivanje u pogledu tačke V izreke, u skladu sa presudom ovog Suda.

Ponovljeni postupak pred Žalbenim većem PKVS, u kome je ono razmatralo nalaze i smernice Suda iz presude KI 120/19

74. Dana 27. januara 2022. godine, Žalbeno veće PKVS je razmatrajući nalaze iz presude Suda iz zahteva KI 120/19, održalo sednicu, na kojoj je donelo rešenje [AC-I-21-0855], kojim je „[...] odbilo kao neosovan zahtev tužioca (podnosioca zahteva) podnet u predstavi koja je dostavljena u Specijalnoj Komori Vrhovnog Suda dana 04. decembra 2017. godine u vezi sa izdavanjem dopunske presude i priznavanjem prava vlasništva za sledeće parcele: br. 523. na mestu zvano „Utrina“ u površini od 0.32,09 ha, br. 524., na mestu mesto zvano „Utrina D. potok“, u površini od 0.62,98 ha, pod brojem 525. na mestu zvano „Udrina D. potok“, u površini od 0.10,03 ha, br. 526. na mestu zvano „Utrina D. potok“, u površini od 0.21,96 ha, br. 536. na mestu zvano „Utrina vinove loze“, u površini od 1.06,44 ha, br. 552/2, na mestu „Utrina veternik“, u površini od 0.57,60 ha, koje se nalaze u Katastarskoj zoni Čaglavica, a koji se evidentiraju u posedovnom listu 222., a koje tužilac zahteva da mu se daju kao kompenzacija umesto katastarskih parcela broj 2 /257 /28, a što on navodi da po važećem katastru drži broj 588/1, mesto zvano „Gavrilova njiva“ u površini od 1.56,45 ha i katastarske parcele broj 2 /257 /37, za koju on navodi da po važećem katastru drži broj 598. na mestu zvano „Vasina njiva“ u površini od 1.04,98 ha.“
75. Imajući u vidu bitnost postupka koji je Žalbeno veće PKVS vodilo u ponovljenom postupku, Sud je mišljenja, da je od velike važnosti da u ovom delu rešenja predstavi u celini pravno obrazloženje Žalebnog veća PKVS iz rešenja [AC-I-21-0855] od 27.januara 2022.godine.

Navodi podnosioca u vezi sa zahtevom KI 81/22

76. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da se osporenim rešenjem njemu povređuju prava i slobode garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 46 [Zaštita imovine] Ustava, kao i članom 6. (Pravo na pravično suđenje), članom 1 Protokola 1 (Zaštita imovine) EKLJP, kao i članovima 8 i 17 Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima.
77. Međutim sagledavajući suštinu navod podnosioca zahteva, Sud u podnetom zahtevu nalazi tvrdnju u kojoj on navodi da „u potpunosti ostajem pri navodima kao u zahtevu za ocenu ustavnosti (za koji je Ustavni sud odlučio svojom presudom KI 120/19) koju prilažemo ovom zahtevu. I još jednom naglašavam da je Žalbeno veće SKVSK ponovilo sve povrede koje je Ustavni sud Kosova našao svojom presudom KI 120/19, ne želeći da iste ponovimo (koja se presuda prilaže ovom zahtevu)“.
78. Dalje, Sud takođe nalazi da se jedan deo navoda odnosi i direktno na postupak koji je sprovelo Žalbeno veće PKVS u ponovljenom postupku, pri čemu je i donelo rešenje koje podnosilac zahteva u ovom zahtevu osporava.
79. Navodi koji idu u prilog navodnim povredama pomenutih članova ustava a koje podnosilac zahteva dovodi u vezu sa osporenim rešenju [AC-I-21-0855] Žalbenog veća PKVS, su navodi koji idu u prilog, ne-sprovođenja uputstva iz presude KI 120/19,

Ustavnog suda od strane Žalbenog veća PKVS, kao i ne-održavanja javne rasprave pred Žalbenim većem PKVS u ponovljenom postupku. Ti navodi su kao što slede:

- i) „Ustavni sud Republike Kosovo je svojom presudom KI 120/19, dao tačne instrukcije za Specijalnu komoru Vrhovnog suda Kosova u Prištini i to u tačkama od 41. do 72. presude kada je elaborirao zahtev podnosioca zahteva za ispravku presude AC – I – 17 – 0568 Specijalne komore Vrhovnog suda Kosova u Prištini od 02.11.2017. god. Dakle, Ustavni sud je dao precizna obrazloženja u vezi sa zahtevom o ispravki presude a koja je Specijalna komora Vrhovnog suda Kosova u Prištini ignorisao svojim rešenjem koji smo pobili ovim zahtevom.
 - ii) Ustavni sud se takođe pozivao na Zakon br. 03/L – 006 o parničnom postupku gde je opisao odredbe iz članova 162., 163. i 164. tog Zakona, sve to u obliku instrukcija za Specijalnu komoru Vrhovnog suda Kosova za slučajeve kada treba da se izda dopunska presuda. Ta elaboriranja Ustavnog suda Kosova, Specijalna komora Vrhovnog suda Kosova u Prištini, i SKVSK nije uzela u obzir.
 - iii) Žalbeno veće osim što je ponovio sve povrede koje su nađene od Ustavnog suda gore navedenom presudom, isto je izvršio još veće povrede i to povredio je izreku iz člana 31., stav 2. Ustava Republike Kosovo, gde je sankcionisano, citiram: „Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda“.
 - iv) U konkretnom slučaju, rešenje AC – I – 21 – 0855 od 27.01.2022. god. doneto je bez javne rasprave i u nedostatku suparničara, čak nije data suparničarima ni mogućnost da se izjave u pismenoj formi, a ni u verbalnoj formi u javnoj raspravi.
 - v) Po uputstvima Ustavnog suda, u nikakvom slučaju nije mogao da se donese odluka bez ispunjenja preduslova po odredbi iz člana 31., stava 2. Ustava Republike Kosovo, pošto je u ovom slučaju SKVSK meritorno odlučila odbijajući kao neosnovan zahtev tužioca za izdavanje dodatne presude, a što predstavlja meritornu odluku (za razliku kada je u slučaju rešenja, koji je proglašen nevažećim od Ustavnog suda gore navedenom presudom, i tako je vraćen na ponovno razmatranje gde je SKVSK odbila isti zahtev podnosioca ovog zahteva.
 - vi) Nedostaci u obrazloženju su u vezi sa činjenicom da Žalbeno veće Specijalne komore uopšte nije obradilo tužbu podnosioca zahteva, a naročito preciziranje tužbe koje je izvršeno dana 05.12.2014. god., a takođe nije obradilo i stalni predlog o korekciji presude i predlog za izdavanje dopunske presude“.
80. Podnosilac se obraća sudu za zahtevom da utvrdi da je bilo povrede člana 31. Ustava i člana 6.EKLJP, povreda člana 8. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, povrede člana 46. Ustava Republike Kosovo u vezi sa članom 17. Univerzalne deklaracije za ljudska prava kao i sa članom 1. Protokola 1. EKLJP, da proglasi nevažećim rešenje [AC – I – 21 – 0855] Žalbenog veća PKVS od 27. januara 2022. godine, i da ga vrati na ponovno razmatranje.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svatom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda. [...]"*

Član 46 [Zaštita Imovine]

1. *Garantuje se pravo na imovinu.*
2. *Korišćenje imovine je regulisano zakonom, u skladu sa javnim interesom.*
3. *Niko se ne može arbitrarno lišiti lične imovine. Republika Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo mogu izvršiti eksproprijaciju imovine ako je ista u skladu sa zakonom, ako je neophodna ili adekvatna za postizanje javnih ciljeva ili podržavanje javnog interesa, a za koju se vrši neposredna adekvatna kompenzacija licu ili licima, imovina kojih se eksproprijuje.*
4. *O sporovima koje uzrokuje neko delo Republike Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo, a koji se smatraju eksproprijacijom, odlučuje nadležni sud.*
5. *Intelektualno pravo je zaštićeno zakonom.*

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6 (Pravo na pravično suđenje)

1. *Pravo na pravično suđenje 1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde.*

[...]"

Član 1. Protokola 1 (Zaštita imovine)

"Svako fizičko ili pravno lice ima pravo na neometano uživanje svoje imovine. Niko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uvjetima predviđenim zakonom i općim načelima međunarodnog prava.

Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne utiču na pravo države da primjenjuje takve zakone koje smatra potrebnim da bi nadzirala korištenje imovine u skladu s općim interesima ili da bi osigurala naplatu poreza ili drugih doprinosa ili kazni”.

Zakonske odredbe

Zakon br. 06//L – 086 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Zakon o privatizaciji).

“Član 69 Usmeni žalbeni postupak

1. *Njegovom inicijativom ili na osnovu pismenog zahteva jedne strane, Žalbeno veće odlučuje ukoliko će održati jednu ili više sednice saslušanja u vezi sa odgovarajućom žalbom. Apelacioni koledž uzima u obzir bilo koji zahtev za usmenu proceduru koja se podnosi od bilo koje stranke, koja podnosi njene razloge za podnošenje zahteva za usmenu proceduru. Takav zahtev podnosi se pre završetka procedure pismene žalbe.*

[...]”

Ocena prihvatljivosti zahteva

81. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
82. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuje:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

83. Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se prvo poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47 (Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48 (Tačnost podneska)

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
(Rokovi)

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...”.

84. Što se tiče ispunjenja ovih zahteva, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno rešenje [AC-I-21-0855], Žalbenog veća PKVS, od 27. januara 2022. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva. Podnosilac zahteva je takođe naglasio prava i slobode za koje navodi da su mu povređena, u skladu sa zahtevima člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.

85. Pored toga, Sud se poziva i na pravilo 39 (Kriterijum o prihvatljivosti) Poslovnika. Pravilo 39 (2) Poslovnika propisuje:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

86. Sud prvo ističe da gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

87. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“; (ii) navodi kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“; (iii) navodi koji su „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi.

88. U smislu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, ocenjujući da li je isti očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.

89. Sud će se u ovom rešenju direktno fokusirati na navode podnosioca zahteva koji se odnose na tvrdnju da presuda Ustavnog suda KI 120/19, nije bila u potpunosti izvršena od strane Žalbenog veća PKVS u ponovljenom postupku. Konkretnije, da je Žalbena veće donelo rešenje [AC-I-21-0855], a da pri tome nije postupilo po nalazima i uputstvu koje je dao Ustavni sud u presudi KI 120/19.

90. Međutim, da bi Sud na pravičan način mogao da odgovori na navode podnosioca iz zahteva KI 81/22, a koji idu u prilog neizvršenju presude suda u slučaju KI 120/19, od strane Žalbenog veća PKVS u ponovljenom postupku, on će se u nastavku rešenja

podesetiti na svoju presudu, navesti svoja zapažanja i nalaze iz presude KI 120/19, te će na kraju navesti i sva uputstva i smernice koje on dao Žalbenom veću PKVS, a koje je ono trebalo da u ponovljenom postupku uzme u razmatranje, te postupi po njima.

91. U drugom delu ovog rešenja, Sud će sagledati bitne delove rešenja [AC – I – 21 – 0855] Žalbenog veća PKVS, koje je ono donelo u ponovljenom postupku kao rezultat presude KI 120/19.
92. Na kraju, Sud će izneti i svoje mišljenje i zaključke po pitanju navoda podnosioca zahteva koji idu u prilog njegovim tvrdnjama *“da presuda KI 120/19 Ustavnog suda nije sprovedena od strane Žalbenog veća PKVS”*.

Zapažanja, nalazi i smernice Ustavnog suda iz presude KI 120/19, za Žalbeno veće PKVS

i) Zapažanja Suda

93. Sud je analizirajući navode podnosioca u zahtevu KI 120/19, zapazio jednu pravnu nelogičnost, a koja se odnosila na situaciju, da je podnosiocu zahteva posle završetka sudskog postupka pred Žalbenim većem PKVS, gde su se utvrđivala njegova imovinska prava nad 4 parcele, bio suočen sa situacijom da mu je pravosnažnom presudom [AC-I-17-0568] Žalbenog veća PKVS od 2. novembra 2017. godine, njemu priznata prava imovine nad četiri katastarske parcele, ali da ta prava iz presude nije mogao da ostvari jer su katastarske parcele bile označene starim katastarskim borojevima koji nisu bili u primeni u novom katastarskom sistemu Kosova.
94. Da ta nelogičnost bude još veća, Specijalno veće PKVS i Žalbeno veće PKVS, su podnosiocu zahteva svojim odlukama priznala imovinska prava nad 4 parcele i pored činjenice što su dve parcele još 2007 godine rešenjem [C.br. 645/04] Osnovnog suda, date porodici S. Upravo u cilju ostvarivanja svojih priznatih prava, podnosilac je podneo dva zahteva 04. decembra 2017. godine, u jednom je tražio korigovanje (tehničku ispravku) presude odnosno ispravku tacke IV izreke presude [AC-I-17-0568], u vezi sa dve katastarske parcele kako bi one bile upisane kao njegovo vlasništvo, dok je drugim zahtevom on tražio da Žalbeno veće PKVS, donose dodatnu presudu u vezi sa kompenzacijom (zemlja za zemlju) kao što je to precizirao tužbenim zahtevom još 2014. godine.
95. Žalbeno veće PKVS, je 2019 godine donelo rešenje [AC-I-17-0568] gde je u tački IV izreke, korigovalo brojeve za dve parcele, šime je on mogao da ostvari svoja imovinska prava nad njima, dok je za drugi deo zahteva vezano za pitanje moguće kompenzacije Žalbeno veće PKVS pružilo objašnjenje u tački V, koje za ovaj Sud kao takvo nije bilo razumljivo, a ni u datoj situaciji pravno održivo, jer je suština zahteva podnosioca u vezi sa mogućom kompenzacijom, ostala i dalje prvo neobrazložena.

ii) Nalaz Suda

96. Upravo u cilju pravnog uobličavanja smisla odluka Žalbenog veća PKVS, ovaj Sud je našao, da deo rešenja [AC-I-17-0568] u tački IV izreke, nije problematičan iz razloga što je korekcijom katastarskih bojeva za dve parcele podnosiocu zahteva omogućeno da ostvari svoja prava. Međutim, ne objašnjavajući drugi deo zahteva podnosioca, a koji se ticao pitanja moguće kompenzacije za dve parcele koje su dodeljene porodici S, već pružajući objašnjenje, *da je drugi deo zahteva rešen ponuđenim ređenjem Žalbenog veća PKVS u presudi od 2. decembra 2017. godine*, je nešto što je ovaj Sud našao kao

pravno neodrživo i nepravilno obrazloženje, kojim se podnosilac ponovo vraća na početak bez adekvatnog odgovora po pitanju prava na moguću kompenzaciju.

97. To je uticalo da Sud nađe, da deo obrazloženja u tački V izreke rešenja [AC-I-17-0568] Žalbenog veća PKVS, od 14.marta 2019. godine, po pitanju kompenzacije, kao i deo presude [AC-I-17- 0568] Žalbenog veća PKVS od 2.novembra 2017. godine, takođe u delu vezanom za pitanju moguće kompenzacije, su ostala u potpunosti neobjašnjena i pored činjenice da su ti navdi za podnosioca bili od bitne važnosti. To je uticalo na zaključak da su ona doneta uz povredu prava podnosioca zahteva na obrazloženu sudsku odluku, kao sastavni deo prava na pravično i nepristrasno suđenje zagarantovano članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.

iii) *Date smernice suda u presudi KI 120/19 za Žalbeno veće PKVS*

98. Imajući u vidu da je Sud našao da je izostajanjem Žalbenog veća PKVS, da tretira bitan navod podnosioca zahteva, došlo do povrede prava na neobrazloženu sudsku odluku, kao sastavnog dela prava na pravično i nepristrasno suđenje zagarantovano članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, Sud, je u prilog tome u svojoj presudi KI 120/19, i detaljno naveo u kome delu je došlo do povrede ovog prava podnosioca zahteva, na koji način, te je u cilju otklanjanja istih, Žalbenom veću PKVS, pružio smernice po kojima bi trebalo da postupi u ponovljenom postupku.
99. Upravo da ne bi došlo do nejasnoća oko smernica Suda iz presude KI 120/19, pogrešne interpretacije, kao i njihovog delokruga u vezi sa načinom na koji su se one trebale sprovesti od strane Žalbenog veća PKVS, Sud će se na njih i podsetiti.

“[...] Sud je mišljenja da i rešenje od 14.marta 2019. godine o ispravci presude od 2.novembra 2017. godine, ne sadrži potrebno objašnjenje kojima bi se razjasnilo pitanje imovinskih prava podnosioca zahteva u vezi sa dvema katastarskim parcelama ili mogućom kompenzacijom. Konkretnije ovakvim obrazloženjima u presudi i rešenju Žalbeno veća PKVS podnosioca zahteva dovodi u razumnu sumnju da postavlja pitanja, kakav je status dveju parcela koje su mu takođe dodeljene presudom od 2.novembra 2017. godine, odnosno, da li ima prava koje su mu presudom dodeljena, ako ima kako da ih ostvari, ako nema zašto ih nema ili, da li mu sleduje pravo na kompenzaciju na način na koji je on tražio preciziranim tužbenim zahtevom od 5. decembra 2014.godine. (Paragraf 132. Presude KI 120/19).

*Sud ne prejudicirajući ishod postupka pred Žalbenim većem PKVS po pitanju predmetne imovine nad dvema parcelama Br. 2/257/28, i Br. 2/257/37, a i ne zalazeći u druge žalbene navode podnosioca zahteva, smatra, da se rešenje o ispravci Žalbenog veća PKVS od 14.marta 2019. godine treba poništiti i to **samo u delu tačke V izreke** rešenja kojom se odbacuje zahtev za donošenjem dodatne presude. Da se taj deo tačke V rešenja vrati Žalbenom veću PKVS koje će na logičan i valjan način objasniti i obrazložiti zahtev podnosioca, kako po pitanju dve predmetne parcele tako i po pitanju prava na kompenzaciju shodno petitumu tužbenog zahteva, na način i u obimu koji će ispuniti zahteve jedne obrazložene sudske odluke shodno standardimna i načelima Ustavnog suda i ESLJP.(Paragraf 133.Presude KI 120/19)“.*

100. Shodo tome, Sud je dao dve bitne smernice Žalbenom veću PKVS u presudi KI 120/19, koje ono treba da sprovede u novom postupku, a one su bile: i) da objasni i obrazložiti zahtev podnosioca po pitanju stausa za dve predmetne parcelom, i ii) da obrazloži pitanje prava na moguću kompenzaciju.
101. Sud date smernice iz presude KI 120/19, nalazi kao potpuno jasne, kojima se određuje pravac i delokrug postupanja Žalbenog veća PKVS u ponovljenom postupku u cilju

otklanjanja indentifikovane povrede, pri tome, same smernice Suda ne ostavljaju prostor koji može biti predmet nepotrebnih tumačenja i njihovih kvalifikacija.

Analiza rešenja [AC – I – 21 – 0855] Žalbenog veća PKVS u kontekstu izvršenja presude Suda KI 120/19

102. Sud navodi da će se iz rešenja [AC – I – 21 – 0855] Žalbenog veća PKVS, dotaći samo onih delova rešenja koja na direktan način odražavaju smernice koje je Sud dao u presudi KI 120/19, kako bi mogao da ih sagleda, da li su one sprovedene na način na koji su bila i definisane.

„Žalbeno veće je primetilo da je srž zaključaka i nalaza Ustavnog suda koji su dati u njegovoj presudi u slučaju br. KI 120/19, nedovoljno objašnjenje kao i nedovoljno obrazloženje, da li tužilac može da uživa imovinska prava u vezi sa dve parcele, br. 2 /257 /28 i br. 2 /257 /37 koje su evidentirane po opisnom katastru, a koji su njemu dodeljeni presudom od 02. novembra 2017. godine, kao i ne davanje potrebnog objašnjenja i ne davanje jasnog objašnjenja, da li tužilac ima pravo na naknadu tih parcela onako kako je tražio preko predstavke od 05. decembra 2014. godine.

Žalbeno veće priznaje zaključak Ustavnog suda da je presuda AC – I – 17 – 0568 od 02. novembra 2017. godine, u stvari bila ne primenjiva presuda [...].

Dalje, Žalbeno veće smatra da za te dve gore navedene parcele, tužilac nema više mogućnosti da uživa svoja imovinska prava koja su priznata presudom od 02. novembra 2017. godine, to iz činjenice jer su te parcele već dodeljene trećim licima mnogo vremena pre nego što je doneta presuda Žalbenog veća. Žalbeno veće je mišljenja da tužilac za te dve parcele ima imovinski naslov koji više nije primenjiv i da više ne može da proizvodi pravna dejstva u smislu mogućnosti uživanja imovinskog prava.

U stvari, tužiocu, sa tim neprimenjivim imovinskim naslovom ostaje samo mogućnost novčane naknade, koji sada nije potraživan, ali drugom posebnom tužbom i pri nadležnom sudu, on može da podnosi i taj zahtev kao alternativna mogućnost. U takvom slučaju, ako se ta mogućnost iskoristi, ostaje tužiocu da odredi ko bi mogao da bude pravi tuženi i odgovoran za novčanu naknadu. Predmetne parcele, 523., 524., 525., 526., 526. i 552, koje traži tužilac sa predstavkom od 05. decembra 2014. godine i predstavkom od 04. decembra 2017. godine kao nadoknadu, nisu predmet ugovora o kupo – prodaji iz 1971. godine. Stoga, sud nema mogućnosti da daje tužiocu druge parcele koje traži van ugovora o kupo – prodaji“.

Žalbeno veće ocenjuje da u konkretnom slučaju nema neke pravne odredbe važećeg zakona koja dozvoljava kompenzaciju zemlja za zemlju. Iz dosijea predmeta se vidi da je tužilac tražio samo kompenzaciju sa drugim parcelama a ne i neku novčanu naknadu“.

Zaključci Suda u vezi sa navodom podnosioca zahteva da presuda Suda KI 120/19, nije izvršena od strane Žalbenog veća PKVS u rešenju [AC– I – 21 – 0855]

103. Sud sagledavajući svoje nalaze iz presude KI 120/19, kao i obrazloženje rešenja [AC–I–21–0855] Žalbenog veća PKVS u kontekstu njihovog tretiranja u ponovljenom postupku, ne može a da ne ukaže na stav Žalbenog veća PKVS u kome ono smatra opravdanim nalaza Ustavnog suda iz presude KI 120/19, po pitanju nemogućnosti sprovođenja presude [AC-I-17-0568], Žalbenog veća PKVS, a što je jos jedan valjan

argumenat koji odražava pravičnost postupka koji je Ustavni sud sproveo u zahtevu KI 120/19.

104. Sada, vraćajući se na samu suštinu navoda podnosioca zahteva "da Žalbeno veće PKVS u ponovljenom postupku nije sproveo presudu Suda u slučaju KI 120/19, Sud podseća, da je prva data smernica Žalbenom veću PKVS bila „da objasni i obrazloži zahtev podnosioca po pitanju statusa za dve predmetne parcele.“
105. U prilog tome, Sud nalazi da je Žalbeno veće PKVS, odgovarajući upravo na tu smernicu suda dalo objašnjenje, a koje Sud može da sažme na sledeći način; da podnosilac zahteva ima presudu kojom se njemu priznaje pravo nad imovinom i nad dvema parcelama koje su pripale porodici S. rešenjem Osnovnog suda 2007. godine, ali da ona kao takva i u tom obliku ne može biti izvršena.
106. Međutim, nastavljajući dalje sa pružanjem odgovora za ovu smernicu suda, Žalbeno veće PKVS, je otišlo i korak dalje, pružajući i alternativno rešenje koje ide u prilog pitanju kompenzacije, a što je bila druga smernica iz presude KI 120/19, koju je Žalbeno veće PKVS trebalo da uzme u razmatranje i pruži konkretan odgovor podnosiocu zahteva.
107. Ovde Sud želu da naglasi, da se on u svojoj presudi KI 120/19, nije odredilo po pitanju prirode kompenzacije, kao ni po pitanju da li on treba ili ne treba da je ostvari, već isključivo po pitanju pružanja odgovora od strane Žalbenog veća PKVS, po pitanju prava na kompenzaciju koju je podnosilac tražio u zahtevima podnetim 2014 godine kao i 2017 godine.
108. Shodo tome, Sud nalazi da je u odgovoru po ovim smernicama Suda, Žalbeno veće PKVS, *inter alia* navelo:

„U stvari, tužiocu, sa tim neprimenjivim imovinskim naslovom ostaje samo mogućnost novčane naknade, koja sada nije potraživana, ali drugom posebnom tužbom i pri nadležnom sudu on može da podnosi i taj zahtev kao alternativna mogućnost.“
109. Iz obrazloženja Žalbenog veća PKVS, više je nego očigledno da je i ova smernica Suda iz presude KI 120/19, tretirana na način, da je podnosiocu zahteva dato objašnjenje i po pitanja prava na kompenzaciju, a i date su mu proceduralne smernice na koji se način to pravo na kompenzaciju može ostvariti.
110. Šta više, Sud nalazi da je Žalbeno veće PKVS, dalo i odgovor podnosiocu zahteva po pitanju kompenzacije zemlja za zemlju, pri tome nalazeći da „Predmetne parcele, 523., 524., 525., 526., 526. i 552, koje traži tužilac sa predstavkom od 05. decembra 2014. godine i predstavkom od 04. decembra 2017. godine kao nadoknadu, nisu predmet ugovora o kupo – prodaji iz 1971. godine. Stoga, sud nema mogućnosti da daje tužiocu druge parcele koje traži van ugovora o kupo – prodaji“.
111. Time je po mišljenju suda, Žalbeno veće PKVS u rešenju [AC-I-21-0855], u potpunosti sproveo smernice suda iz presude KI 120/19, pri tome pružajući pravno obrazloženje za svaku od njih ponaosob, a koje Sud u datim okolnostima smatra da su u skladu sa zahtevima člana 31 Ustava i člana 6 EKLJP, u kontekstu obrazložene sudske odluke.
112. Shodno navedenom, Sud navode podnosioca zahteva da Žalbeno veće PKVS u ponovljenom postupku nije izvršilo presudu Suda u slučaju KI120/19, kvalifikuje kao

navode koji spadaju u kategoriju (ii) navodi kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“.

Navodi podnosioca zahteva o neobrazloženom rešenju [AC-I-21-0855] Žalbenog veća PKVS

113. Podnosilac zahteva takođe navodi da rešenje Žalbenog veća PKVS u ponovljenom postupku nije obrazloženo, pri tome tvrdeći da *“Nedostaci u obrazloženju su u vezi sa činjenicom da Žalbeno veće PKVS uopšte nije obradilo tužbu podnosioca zahteva, a naročito preciziranje tužbe koje je izvršeno dana 05.12.2014. god., a takođe nije obradilo i stalni predlog o korekciji presude i predlog za izdavanje dopunske presude”*.
114. Dakle sagledavajući navod podnosioca zahteva, u kontekstu neobrazložene sudske odluke, Sud, podsećajući, da nije sporna činjenica da prema ustaljenoj praksi ESLJP i Ustavnog suda, član 6. stav 1. EKLJP obavezuje sudove, između ostalog, da obrazlože svoje presude. Ova obaveza, međutim, ne može biti shvaćena kao obaveza da se u presudi iznesu svi detalji i daju odgovori na sva postavljena pitanja i iznesene argumente. Mera u kojoj ova obaveza postoji zavisi od prirode odluke (vidi presudu ESLJP *Ruiz Torija protiv Španije*, aplikacija br. 18390/91 od 9. decembra 1994. godine, stav 29). ESLJP i Ustavni sud su u brojnim odlukama ukazali da domaći sudovi imaju određenu diskrecionu ocenu u vezi s tim koje će argumente i dokaze prihvatiti u određenom predmetu, ali istovremeno imaju obavezu da obrazlože svoju odluku tako što će navesti jasne i razumljive razloge na kojima su tu odluku zasnovali (vidi presudu ESLJP, *Suominen protiv Finske*, aplikacija br. 37801/97 od 1. jula 2003. godine).
115. Međutim, i ako ESLJP tvrdi, da član 6, stav 1 EKLJP, obavezuje sudove da daju razloge za svoje presude, on je takođe smatrao da se to ne može razumeti kao zahteva za detaljnim odgovorom na svaki izneseni argumenat (Vidi: slučajeve ESLJP, presudu *Van de Hurk protiv Holandije*, aplikacija br. 16034/90, od 19. aprila 1994. godine, str. 61., presudu *Higgins i drugi protiv Francuske*, aplikacija br. 134/1996/753/952, od 19. februara 1998. godine, stav 42).
116. Sud sagledavajući ovaj navod podnosioca zahteva u kontekstu rešenja [AC-I-21-0855], Žalbenog veća PKVS, smatra da su ovi navodi podnosioca zahteva neosnovani, i to iz razloga, što je obrazloženje osporenog rešenja u ponovljenom postupku trebalo da odražava sve smernice koje je ono trebalo da razmatra i sprovede iz presude KI 120/19, i da za njih pruži adekvatna objašnjenja koja zadovoljavaju sve standarde obrazložene sudske odluke. Sud je upravo zaključio da je Žalbeno veće PKVS, u ponovljenom postupku izvršilo sve obaveze iz presude KI 120/19, čime su otkloni i svi nedostaci iz presude KI 120/19, koji su uticali da Sud nađe povredu člana 31 Ustava i člana 6 EKLJP, u kontekstu neobrazložene sude odluke.
117. Shodo tome, Sud ovaj navod podnosioca zahteva kvalifikuje kao navod koji spadaju u kategoriju (iii) “nepotkrepljeni ili neobrazloženi” navod.

Navodi podnosioca zahteva o neodržavanju javne rasprave pred Žalbenim većem PKVS u ponovljenom postupku

118. Podnosilac zahteva, kao još jedan argumenat o navodnim povredama člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP, naveo je činjenicu, da je *„Po uputstvima Ustavnog suda, nije mogla da se donese odluka bez ispunjenja preduslova po odredbi iz člana 31., stava 2. Ustava Republike Kosovo, pošto je u ovom slučaju SKVSK meritorno odlučila odbijajući kao neosnovan zahtev tužioca za izdavanje dodatne presude [...] U*

konkretnom slučaju, rešenje AC – I – 21 – 0855 od 27.01.2022. god. doneto je bez javne rasprave...“.

119. U prilog ovom navodu, Sud mora prvo da podseti, da on u presudi KI 120/19, nije našao povredu prava podnosioca zahteva u kontekstu neodržavanja javne rasprave pred Žalbenim većem PKVS, te samim tim Sud nije dao smernice Žalbenom veću PKVS da ih otkloni na način, da je on u ponovljenom postupku i održi.

120. Međutim, i pored toga Sud sagledavajući ovaj navod podnosioca zahteva nalazi, da je pitanja održavanja javne rasprave regulisano članom 69 (Usmeni žalbeni postupak) Zakona o Posebnoj komori, u kome je stavom 1, jasno definisana procedura njenog sazivanja i održavanja, tačnije kada se vremenski podnosi zahtev za održavanjem javne rasprave, kao i ko je nadležan da o njenom održavanju odluči. Sud podseća da član 69 stav 1 pomenutog zakona u relevantnom delu glasi;

“1. Njegovom inicijativom ili na osnovu pismenog zahteva jedne strane, Žalbeno veće odlučuje ukoliko će održati jednu ili više sednice saslušanja u vezi sa odgovarajućom žalbom [...]“

121. U prilog tome, Sud je našao da se Žalbeno veće PKVS upravo u osporenom rešenju [AC-I-21-0855] pozvalo na gore pomenutu zakonsku odredbu, pri tome nalazeći;

„Na osnovu člana 69. 1. Zakona Republike Kosovo br. 06//L – 086 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, Žalbeno veće je odlučilo da odustane od usmenog dela postupka.“

122. Odustajanje Žalbenog veće PKVS od usmene rasprave u ponovljenom postupku, Sud ne nalazi kao problematičan, imajući u vidu da su tokom vođenja postupka sve stranke aktivno učestvovala kako u raspravnim sednicama pred Posebnom komorom Vrhovnog suda, tako i pred oba veća posebne komore, pri čemu su bile saslušane, imale mogućnost da iznose svoje usmene i pismene predloge i argumente u cilju ostvarivanja svojih imovinskih prava, a što se može videti i iz spisa predmeta.

123. Imajući to u vidu, Sud smatra da su neosnovani navodi podnosioca zahteva koji idu u prilog neodržavanja javne rasprave u ponovljenom postupku, i to iz razloga što se Žalbeno veće PKVS pozvalo na relevantnu zakonsku odredbu na osnovu koje proizilazi njegova jurisdikcija u odlučivanju po ovom pitanju.

124. Shodno tome, Sud ovaj navod podnosioca zahteva kvalifikuje kao navod koji spada u kategoriju (iii) “nepotkrepljeni ili neobrazloženi” navod.

Objašnjenje suda u vezi sa pozivanjem na članova 162., 163., i 164 Zakon br. 03/L – 006, o parničnom postupku u presudi KI 120/19

125. Sud nalazi za potrebu da pruži objašnjenje u vezi sa navodom podnosioca zahteva u kome on tvrdi da se „Ustavni sud takođe pozivao na Zakon br. 03/L – 006 o parničnom postupku gde je opisao odredbe iz članova 162., 163. i 164. tog Zakona, sve to u obliku instrukcija za Specijalu komoru Vrhovnog suda Kosova za slučajeve kada treba da se izda dopunska presuda. Ta elaboriranja Ustavnog suda Kosova, Specijalna komora Vrhovnog suda Kosova u Prištini, i SKVSK nije uzela u obzir.

126. U prilog ovom navodu, Sud podseća, da se on u delu “Relevantne ustavne i zakonske odredbe” presude KI 120/19, pozvao i citirao pomenute članove Zakona o parničnom

postupku, ali ne u kontekstu instrukcija Žalbenom veću PKVS, na osnovu kojih ono treba da donese dopunsku presudu.

127. Svrha pozivanja suda na pomenute zakonske odredbe u presudi KI 120/19, je bila isključivo proceduralne prirode, koje on treba da razmatra u kontekstu ispunjenja svih uslova zahteva među kojima jeste i pitanja podnošenja zahteva u Roku predviđenom u članu 49 (Rokovi) Zakona, u kome se kaže *“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...”*.
128. Konkretnije, podnosilac je osporavao rešenje [AC-I-21-0855] o korekciji presude Žalbenog veća PKVS, pravni lek koji predviđa ovu mogućnosti spada u kategoriju vanrednih pravnih sredstava, a rešenje o korekciji ne odlučuje na direktan način o pravima i obavezama podnosioca. Međutim sagledavajući sve okolnosti slučaja kao i njegovu specifičnost, Sud je smatrao da je osporeno rešenje [AC-I-21-0855] Žalbenog veća PKVS, podneto Sudu u roku predviđenom članom 49 Zakona, i ako je presuda [AC-I-21-0855] od 2.novembra 2017 godine Žalbenog veća PKVS odlučivala o meritumu. Time je izbegnuta mogućnost da zahtev KI 120/19, bude u proceduralnom smislu drugačije tretiran od strane suda.

Zaključak

129. Stoga, Sud zaključuje, da navodi podnosioca zahteva da Žalbeno veće PKVS nije izvršilo presudu KI 120/19, spadaju u kategoriju (ii) navodi kategorisani kao *„odsustvom očigledne ili evidentne povrede“*. Navode podnosioca zahteva; a) da je osporeno rešenje Žalbenog veća PKVS neobrazloženo, i b) da Žalbeno veće PKVS nije održalo javnu raspravu, kvalifikuju kao (iii) *“nepotkrepljeni ili neobrazloženi”* navodi. Prema tome zahtev se u celosti treba proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovanim na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

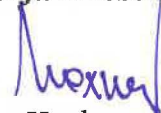
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 20 i 27.1 Zakona i pravilima 39. (2) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 8.septembra 2022.godine, je jednoglasno

ODLUČUJE

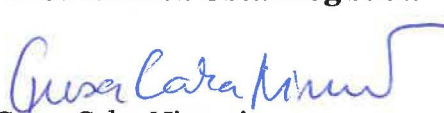
- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani